

A Kúria a dr. Rácz György ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kernács János ügyvéd alperes ellen munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása iránt a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróságnál 7.M.409/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.20.454/2011/9. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.20.454/2011/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.Kötelezi a alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt napon belül - 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - külön felhívásra - 251.600 (kettőszázötvenegyezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében a munkáltatói rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte.A Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 7.M.409/2010/13. számú ítéletével a keresetet elutasította és a felperest 160.000 forint perköltség viselésére kötelezte. Kimondta, hogy a kereseti illetéket az állam viseli.A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes üzemi tanács tagként látott el tevékenységet az alperesnél. A munkaviszonya 2010. május 25-én rendkívüli felmondással került megszüntetésre arra hivatkozással, hogy az abban felsorolt 14 időpontban munkaidő-kedvezményt vett igénybe, pedig ezen időszakban üzemi tanácsi tevékenységet nem folytatott.A munkaügyi bíróság álláspontja szerint az Mt. 62. §-ának (1) bekezdésében foglalt munkaidő-kedvezményt nyújtó rendelkezés, mint jogintézmény célja annak biztosítása, hogy a munkáltatónál üzemi tanácsi tevékenységet folytató munkavállaló számára az ezen feladatának ellátásához szükséges szabadidő biztosítva legyen arra az esetre, amennyiben tisztségéből eredő kötelezettségét munkaidejében kell, hogy ellássa. A jogintézmény célhoz kötött, szerepe nem az, hogy jutalmazza az üzemi tanács tagját, hanem az általa elvégzett tevékenységnek ellentételezésként szabadidőt biztosítson számára. A felperes maga sem vitatta, hogy az alperesi rendkívüli felmondásban felsorolt időpontokban üzemi tanácsi tagsága alapján őt megillető munkaidő-kedvezményt vett igénybe, az alperesnél rendszeresített igénylőlap leadásával. Ugyancsak nem vitatta, hogy ezen 12 órás műszakokra igénybe vett munkaidő-kedvezmény ideje alatt nem üzemi tanácsi tagságából eredő feladatokat végzett. Azon hivatkozása, mely szerint a munkaidő-kedvezmény általa alkalmazott módszer szerinti igénybevétele az alperesnél általánosan elfogadott volt, a perben nem került bizonyításra.A felperes fellebbezése folytán eljárt Fejér Megyei Bíróság 3.Mf.20.454/2011/9. számú ítéletével az

elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát. Kötelezte az alperest a felperes munkaviszonyának helyreállítására, és elmaradt munkabér címén részére 3.340.160 forint és annak kamata, valamint béren kívüli juttatásként 12.000 forint és annak kamata, továbbá kártérítés címén 170.000 forint megfizetésére. Kötelezte az alperest 250.000 forint első- és másodfokú perköltség, valamint 251.600 forint kereseti és 251.600 forint fellebbezési illeték viselésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az Mt. 25. §-a vonatkozik a szakszervezeti kedvezményre, kimondva többek közt, hogy annak felhasználásáról - bejelentési kötelezettség mellett - a szakszervezet dönt. Ez tartalmilag azt jelenti, hogy a munkáltató a tisztségviselő munkából való kimaradását kizárólag adminisztrációs, nyilvántartási célból és csak abból a szempontból ellenőrizheti, hogy annak mértéke a jogszabályban biztosítottat nem haladja-e meg. Ezen túlmenően nincs köze ahhoz, hogy a tisztségviselő a szakszervezet alanyi jogán rendelkezésére álló időkeretben mit és hogyan végez. Az üzemi tanács tagjának munkaidő-kedvezménye tartalmilag semmiben sem különbözik az előzőektől. Az Mt. 62. §-a a felhasználás módjáról még visszautaló rendelkezés formájában sem tesz említést, de rendszerbeli szemlélettel nem állítható, hogy az üzemi tanácsot (tagját) e tekintetben a jogalkotó hátrányosabb helyzetbe kívánta volna hozni, mint az érdemi beszámolási kötelezettséggel nem terhelt szakszervezetet (tisztségviselőjét). Az alperes a felperes magatartását - a munkából való távolmaradását - vétkes kötelezettségszegésnek minősítette, holott a munkaidő 10 %-át meg nem haladó távolmaradás minősítéséhez nem is volt joga. Eszerint a visszaélést nem a felperes, hanem az alperes követte el azáltal, hogy illetéktelenül beavatkozott a munkavállalói ellenőrző testület kollektív jogaiba. A felperes az Mt. 100. §-a alapján tarthatott igényt elmaradt munkabérre. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Hivatkozása szerint a munkaidő-kedvezménynek a másodfokú bíróság általi értelmezése ellentétes azzal az elvvel, amiért a jogalkotó az üzemi tanács tagja részére munkaidő-kedvezményt biztosít, mivel ennek az a célja, hogy a tisztségviselő e feladatait - a munkavállalók képviselőjét - munkaidőben is elláthassa. A munkáltatónak csak ezt kell biztosítania. A perbeli esetben a felperes, mint üzemi tanács tagja a munkaidő-kedvezményt - munkaidőben adódó feladat híján - rendszeresen, jogával visszaélve vette igénybe. Ez a magatartása pedig az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontjába ütközik, ezért alkalmazott vele szemben a munkáltató rendkívüli felmondást.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perbeli időben hatályos Mt. 62. §-ának (2) bekezdése szerint az üzemi tanács tagját havi munkaideje 10 %-ának, elnökét havi munkaideje 15 %-ának megfelelő munkaidő-kedvezmény illeti meg. Az üzemi tanács tagjai és elnöke részére járó összesített munkaidő-kedvezmény felhasználását az üzemi megállapodás e törvénytől eltérően is meghatározhatja. A kedvezmény mértéke ebben az esetben sem haladhatja meg a tag, illetve az elnök teljes munkaidejének felét. A munkaidő-kedvezmény időtartamára távolléti díj jár. A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan - a felperes által sem vitatottan - 2009. január és 2010. február közötti időszakban a munkavállaló havi egy alkalommal a 12 órás (teljes) műszak idejére vette igénybe a részére üzemi tanácsi tagként járó kedvezményt. A munkáltató ezt nem kifogásolta, a távollétet ezen a címen engedélyezte, és a felperes távolmaradását hosszú időn keresztül nem vizsgálta. A rendkívüli felmondás tartalma szerint is „más munkavállaló által elkövetett szabálytalanságok miatt” értékelte a felperes által igénybe vett munkaidő-kedvezményt, illetve a felhasználás jogszerűségét.

Az Mt. 96. §-ának (1) bekezdése szerint a munkáltató, illetve a munkavállaló a munkaviszonyt rendkívüli felmondással megszüntetheti, ha a másik fél a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Ettől érvényesen eltérni nem lehet. A munkáltatónak azon magatartása, miszerint a felperes részére az üzemi tanácsi tagsággal összefüggésben kért munkaidő-kedvezményt biztosította, utóbb pedig saját jogi álláspontját módosítva annak ilyen módon történő igénybevételét jogellenesnek találta, nem adhatott alapot a munkaviszony rendkívüli felmondással történő megszüntetésére. A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a fenti indokolásbeli módosítással hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján. Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. §-ának (3) bekezdése szerint kell fizetnie.

Budapest, 2012. október 10.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelél: Nné tisztviselő